

בא

הדלקת נרות	צאת השבת	רביע תם
16:49	17:41	18:16
16:47	17:39	18:12
16:47	17:39	18:12
16:49	17:41	18:16

*לנוהגים 40 דקות: 16:29

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

ממשיכים עם המעשה משבעת הקבצים כבר מדרגה גבוהה

עזרת השם נמשיך עם המעשה משבעת הקבצים - עכשיו הגענו לחתונה של הבן והבת שנאבדו ביער, כמו שדיברנו בעבר הבן והבת למעשה מרמזים על נשמות ישראל, כל יהודי כלול מהבן והבת כמו שדיברנו על זה שזה שתי כוחות רוחניים שנמצאים באדם. הבן זה הכוח המברר או הכוח הנלחם, הרמח"ל קורא לזה הצדיק המברר, ז"א זה המלחמה לברר את האמת מהשקר ואת הטוב מהרע בעולם, זה כוח אחד שיש באדם. הבת זה בחינת המקום והצורך הנפשי שלנו לקבל תענוגים..

מערבבים בזה את כוח הדמיון

הרמח"ל כותב בתחילת הספר מסילת ישרים: לא נברא האדם אלא להתענג על השם - הבחינה של הבת זה להתענג, לכן בכל אדם יש את הצורך הנפשי לקבל תענוגים והתפקיד של הבן שבתוכנו זה ללמד את הבת שבתוכנו מאיפה לקבל את התענוגים, כי כל כוחות היצה"ר בנויים למעשה על יסוד אחד, על זה שיש בהם עונג והם מפתים, וגם מאוד מערבבים בזה את כוח הדמיון. הדמיון מאוד חזק בנקודה של העונג שבא מצד היצה"ר וזה תפקיד הבן לברר את זה - החתונה שיש בין הבת והבת בסיפור זה מרמז על מדרגה רוחנית, לכן גם הגמרא אומרת שכל השרוי ללא אישה, שרוי ללא תורה, ללא שמחה, ללא קדושה וכו', מכיוון שעניין החתונה מרמז שהבן מצליח ללמד את הבת שבתוכנו מאיפה לקבל את התענוגים האמיתיים, כי מטבע האדם יצר האדם רע מנעוריו, אז מטבעו האדם קודם כל מחפש את התענוגים מהעולם הזה, רק בגיל המצווה ובדור שלנו זה גם הרבה פעמים אחרי גיל בר מצווה, אז האדם מתעורר בכלל לחשוב על כל היסוד הזה ועל הנקודה הזאת. ואז כוח הבן שבתוכנו שמברר את האמת מהשקר ואת הטוב מהרע, צריך ללמד את הבת שבתוכנו את האמת. החתונה מרמזת שהבת כבר מתחילה להתייחד, ולהתקשר ולהתחבר עם הבן, הכוונה שהבן מצליח להעלות את הבת אל הקדושה, ז"א ללמד את הרצון ואת הצורך שלנו לקבל תענוגים, שהמקום האמיתי לקבל את התענוגים זה מהקב"ה

אחד, ממה שאדם התפתה אחרי הפיתויים של היצה"ר, זה גורם את כל הצער לאדם. למה הקומוניסטים השאירו את ביהכ"נ? רבינו אומר שהחתונה היתה בבור שהיה מכוסה בקנים, עפר וזבל - ידוע שכל מילה אצל רבינו זה רמזים עמוקים מאוד. קודם כל צריך לדעת שרבינו אמר שאי אפשר לעלות לפני שיוצאים לכן זה צריך להיות בבורות, רואים שזה תמיד ככה היה בברסלב, כלפי חוץ זה היה נראה הדברים הכי מוזרים בעולם. לפני הרבה שנים שמעתי שיחה מרבי לוי יצחק בנדר שסיפר שכשהקומוניסטים עלו לשלטון, הם סגרו את כל המוסדות הדתיים, גם של הנצרות, הם היו נגד כל הדתות, הבית כנסת היחידי שהיה באוקראינה באזור של אומן שהמשיך לפעול גם 10 שנים אחרי שהקומוניסטים התחילו, זה הבית כנסת של ברסלב באומן, למה הקומוניסטים השאירו את הביהכ"נ?

העלון מוקדש: להצלחת כוחות הביטחון, החיילים היקרים שלנו, וכל לומדי התורה! לרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה של כל החללים במהרה. ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם! בעזרת השם, רק ביחד נוצח!!!

כל הכישרונות וכל ההצלחות זה הקב"ה! קנים מרמזים על העניין של קנה לך חבר

הקומוניסטים לא החזיקו שזה מוסד דתי, הם היו עובדים ליד הבית כנסת של ברסלב באומן והם היו שומעים כאלה צעקות, הם אמרו: בטח פה זה איזה מוסד לאשפוז נפשי - ככה סיפר לנו רבי לוי יצחק בנדר. אז כלפי חוץ, ברסלב נראה כמו מוסד לאשפוז נפשי אבל באמת כשזוכים לעבור את הגבול הזה ואת המחיצה אז רואים שזה עניין אחר לגמרי - אז רבינו אומר אתה קודם כל צריך לרדת, אתה צריך להסכים לכל הירידה הזאת, ומכסים את זה בקנים עפר וזבל - עפר זה ענווה וזבל זה שפלות, זה שתי מידות רוחניות שרבינו בהרבה תורות ובהרבה שיחות חוזר על הנקודה הזאת ובאמת זה כתוב בכל הספרים הקדושים שא"א באמת להתחבר עם הקדושה בלי הבחינה של העפר שזה ענווה, וזבל שזה שפלות. ענווה זה שאדם יודע שכל הכישרונות שלי וכל ההצלחות שלי זה הקב"ה, זה לא אני, הוא נתן לי את כל זה.

אחד שלא מצליח ולא יודע זה לא ענווה.

אנחנו לא רוצים שלא יהיה לנו כישרונות והצלחות, אנחנו רוצים כישרונות והצלחות, אנחנו רק צריכים לזכור תמיד להגיד תודה על כל כישרון ועל כל הצלחה שיש לנו, זה התיקון של זה. רבינו אומר שענווה זה לא ללכת עכשיו כמו איזה שלומיאל שלא מצליח ולא יודע כלום, זה לא ענווה, זה לא אחד שלא מוצלח. אנחנו כן רוצים להיות מוצלחים ולהצליח בכל מעשה ידינו, רק מה, תמיד צריך לזכור כלל מאוד גדול שהרב

דסלר כותב בספר 'מכתב מאליהו' - כל הצלחה שיש לאדם בחיים, בין אם זה ברוחניות ובין אם זה בגשמיות, ברגע שהוא מצליח מיד יש לו ניסיון. הניסיון הוא לאן אדם לוקח את ההצלחה? האם הוא לוקח את ההצלחה לבחינה של כוח ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה והוא מתחיל להלל ולשבח את עצמו, או שהוא זוכר מיד להגיד להשם תודה, לעשות תפילה קצרה ולהגיד להשם: תודה שאתה הצלחת, העברת את ההצלחה דרכי, אתה נתת לי את הכישרון ואת הכוח. זה בחינת עפר שזה ענווה, נפשי כעפר לכל תהיה.

אני בסדר, אני יעזור לאחרים

העניין של הזבל זה שאדם תמיד צריך לזכור עוד כמה יצה"ר יש בתוכי, השם ירחם על כל אחד מאתנו וברוך השם הוא מרחם, אבל אסור לאדם לשכוח שיש לו יצה"ר גדול מאוד בתוכו, כי ברגעי ההצלחה אדם יכול לחשוב: ברוך השם אני כבר בסדר, אני יעזור לאחרים, פעם לפני שנים אני זוכר היה לי קצת יצה"ר של כעס, היה לי קצת בלבולים בתאוות, אני זוכר שהייתי צעיר היה לי את הדברים האלה, אבל אני נשאר בדור כדי לעזור לאחרים - ברגע שאדם חושב ככה, יכולים להראות לו שהוא יכול ליפול לשאול-תחתיות מיד. זה כלל גדול מאוד, יש יצה"ר נגלה שאנחנו מכירים אותו ויודעים אבל מה שנסתר בתוכנו אנחנו עדיין לא יודעים ומכירים,

מדי פעם בפעם מגלים לנו. אנשים מתפללים: אני שלושה חודשים הייתי רבי שמעון בר יוחאי, הרגשתי שעוד שבועיים כאלה אני ורבי שמעון פועלים בתיקון העולם, ככה אדם מרגיש, ב"ה היה לו סיעתא דשמיא ברוחניות, הוא היה קם בלילה, מתבודד, לומד, ב"ה הכל טוב - פתאום אדם קם בבוקר והוא רואה שהוא לא אז אפילו לא כחוט השערה מהיצה"ר שיש לו, פתאום הכל חוזר. רבינו מסביר שיש יצה"ר נסתר בתוכנו שעדיין בירדנו אותו, בשיחות הר"ן רבינו קורא לזה טומאה בלועזית

אדם עושה כל מה שביכולתו לא להיכשל

- רבינו לימד אותנו אל תיבהל לראות שזה מתעורר, זה לא סימן רע, יכול להיות שהרבה פעמים שזה גם סימן טוב, מדוע? כי רואים משמיים שאתה יכול לעבוד על זה עכשיו, ועיקר העבודה זה שאנחנו לא רוצים את זה ואנחנו צועקים שאנחנו לא רוצים את זה, זה עיקר העבודה. כמובן שגם במעשה אדם עושה את כל מה שביכולתו לא להיכשל במידות לא טובות ולא להיכשל בתאוות המיותרות של העולם

החבר שלו, לפעמים זה ממש דבר פלאי הבחינה הזאת, לכן זה מעלה מאוד-מאוד גדולה כל העניין של שיחות חברים. סיפר לי יהודי מאוד חשוב, מחנך גדול, הוא היה תלמיד של רבי אשר פראנק שהיה צדיק מאוד גדול פה בירושלים, רבי אשר אמר לו שבשיחת חברים אדם יכול לקבל יותר ממה שהוא מקבל מהצדיק, למה? כי כשאדם בא לצדיק הוא יכול לקבל לפי הכלים שלו, אבל חברים זה נקרא מסילות בלבבם ואז יכולים להאיר זה לזה וזוהו אין גבולות.

אני חתנך יתרו זה ר"ת אח"י

מאוד היה לי קשה הדבר הזה איך יכול להיות שחבר יכול להאיר יותר מצדיק? הוא הסביר הסבר יפה מאוד אבל אחרי הכל בכל אופן יש פה את הצדיק, מה החבר יכול להאיר לי כאלה דברים שהצדיק לא יכול להאיר לי? אחרי כמה שנים נפל לי איזה תירוץ במחשבה, חשבתי שאם 2 חברים משוחחים ביחד וכל העניין שלהם זה יראת שמיים, התחזקות באמונה והם מקושרים, אז בשעה שהם מדברים ביחד, הצדיק בעצמו מתעבר בהם והוא מדבר דרכם, אפשר הרבה פעמים לראות שבתוך שיחת חברים הרבה פעמים אדם אומר דברים שהוא בעצמו לא יודע מאיפה הוא יודע אותם. אז באמת שיחת חברים זה לא עניין רק של החברים אלא הצדיק בעצמו מאיר בתוך האדם, זה מה שרבינו אומר

שכיסו את הבור הזה בקנים, עפר וזבל. קנים זה הבחינה של קנה לך חבר, ברגע שאנחנו עוברים את המהלך הזה עם חברים אז זה דבר מאוד גדול. רבינו האר"י הקדוש כותב רמז מאוד גדול העניין הזה של שיחת חברים, בפרשת יתרו, יתרו בא למשה ואמר לו 'אני חתנך יתרו בא אליך', אני חתנך יתרו ראשי תיבות אח"י

אם הבל נהרג בהכרח שנגזר עליו מיתה

מסביר רבינו האר"י הקדוש פירוש על פי הסוד שיתרו רמז למשה: תקבל אותי, למה? כי אנחנו היינו בגלגול הקודם אחים, משה היה נשמה של הבל ויתרו היה נשמה של קין אז הוא הזכיר למשה רבינו ואמר לו: אני חתנך יתרו, אני אחיך, תקבל אותי. מסבירים תלמידי רבינו האר"י הקדוש שיש פה סוד מאוד גדול, נכון שקין הרג את הבל והוא היה צריך תקן את זה אבל אם הבל נהרג אז בהכרח שנגזר עליו מיתה, כתוב בזוהר הקדוש מה הבל עשה שנגזר עליו מיתה, כתוב שהבל הציץ בשכינה, ז"א שהוא הסתכל במקום רוחני יותר מדי גבוה, אין לנו שום השגה ושום הבנה בדבר הזה.

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג עופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFFEREREZ.CO.IL

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

2 אור הדעת | בא

אנשים שלא מגלים את האחוה ביהם..

אומרים תלמידי רבינו האר"י הקדוש מדוע הוא טעה בטעות הזאת? מה גרם להבל לטעות בטעות הזאת שהוא הסתכל ועלה למקום רוחני יותר מדי גבוה, משהו היה צריך לגרום לו לזה - אומרים תלמידי רבינו האר"י הקדוש שבשעה שלא התקבלה המנחה של קין אז כתוב שקין נכנס לצמצום גדול, הקב"ה אמר לו למה נפלו פניך? הבל היה צריך לרדת ולחזק אותו ברגע שהוא לא ירד לחזק את קין אז לא היה לו את הירידה כלפי מט לכן הוא טעה בהסתכלות כלפי מעלה. יתרו אומר למשה, אני חתנך יתרו, אני אחיך, לא ידעת לרדת אליי כשהיית הבל, קבל אותי עכשיו כדי לתקן את הבחינה הזאת - המגלה עמוקות כותב על זה שהעניין של אחי זה העניין של אחווה, לפעמים שני אנשים בגלגול מסויים לא מגלים את האחוה בניהם אז הם יצטרכו לבוא בעוד גלגול כדי להשיג את העניין של אחי. המגלה עמוקות כותב את זה על מה שכתוב בגמרא בסנהדרין שרבי עקיבא פונה לרבי ישמעאל ואומר לו: ישמעאל אחי, בת ובת אני דורש - רבי עקיבא אמר לו הלכה אז פנה אליו בלשון ישמעאל אחי..

גלגול ותיקון של שמעון ויוסף מהשבעים

שואל המגלה עמוקות (אופן ע"ג) למה רבי עקיבא פנה לרבי ישמעאל בבחינה הזאת ישמעאל אחי? זה לא לשון מקובלת בש"ס. אומר המגלה עמוקות שרבי עקיבא ידע שהוא גלגול ותיקון של שמעון בן יעקב ורבי ישמעאל היה גלגול ותיקון של יוסף בן

יעקב, אז רבי עקיבא אמר לו: ישמעאל אחי, בגלגול הקודם לא השגתי את האחוה ביננו, בגלגול הזה אני יודע שאתה אחי, תיקננו את האחוה ביננו - אומר המגלה עמוקות שעניין אחי זה לתקן מה שהיה ניצוצות או בחינות של מחלוקת בגלגולים קודמים, צריך לתקן את זה עכשיו. אומר רבינו האר"י הקדוש שלפני הגאולה כל אדם כלול מניצוצות קין והבל ואנחנו צריכים לתקן את זה, יש כוונות מיוחדות לתקן את העניין של קין והבל. זה מה שרבינו אומר שניסו את הבור בקנים, עפר וזבל והתחילו את החתונה

והיו בוכים ומתגעגעים מאוד

רבינו ממשיך את הסיפור ואומר: והתחילו לזכור החסדים שעשה עמהם השם יתברך בהיותם ביער - כשאדם יוצא מצרה אז אם הוא זוכה הוא יכול להסתכל על זמן הצרה ולראות כמה חסדים השם שמר עליו בזמן הזה - והיו בוכים והיו מתגעגעים מאוד: איך לוקחין לכאן את הבעטליר (הקבצן) הראשון העיוור, שהביא לנו לחם ביער? ותכף ומיד בתוך שהיו מתגעגעים מאוד אחרי הבעטליר העיוור, ענה ואמר: הנני! הנה באתי אצלכם על החתונה. ואני נותן לכם מתנה לדרשה, שתהיו זקנים כמוני! כי בתחילה ברכתי אתכם בזה, ועכשיו אני נותן לכם זאת במתנה גמורה לדרשה: שתחיו חיים ארוכים כמוני. ואתם סבורים שאני עיוור? אין אני עיוור כלל. רק שכל זמן העולם כלו, אינו עולה אצלי כהרף עין. (ועל כן הוא נדמה כעיוור, כי אין לו שום הסתכלות כלל על העולם, מאחר שכל זמן העולם אינו עולה אצלו כהרף עין. ועל כן אין שייך אצלו הסתכלות וראייה בזה העולם כלל) ואני זקן מאוד, ועדיין אני ניכר (צעיר מאוד) לגמרי, ולא התחלתי עדיין לחיות כלל. ואף על פי כן אני זקן מאד. ולא אני בעצמי אומר זאת, רק שיש לי הסכמה על זה מהנשר הגדול. ואספר לכם מעשה (כל זה הוא דברי העיוור הנ"ל)..

מרגישים כיסופים גדולים מאוד להתקרב

-רבינו אומר פה כמה נקודות מאוד-מאוד עמוקות ויסודיות, הנקודה הראשונה זה שרבינו מספר שבזמן החתונה הם הגיעו לשמחה גדולה מאוד והתחילו להיזכר בכל החסדים ונזכרו מיד בקבצן הראשון שנתן להם לחם כשהם היו ביער, הם הרגישו געגועים מאוד גדולים לקבצן. אמרנו שהקבצנים מרמזים על הצדיקים, לפעמים בעת רצון אדם מרגיש כיסופים מאוד גדולים להתקרב לצדיקים ולהיות במחיצתם..

איך אני יכול להתקרב ולהיות במחיצתו?

מה הסיבה שאדם רוצה להיות קרוב לצדיק? אפשר להרגיש את זה או לצדיק חי או שאפשר להרגיש את הבחינה הזאת גם במקום של הציון של צדיקים מאוד גדולים, הסיבה היא ששורה שכינה על הצדיק, באמת העין שלנו לא רואה את זה אבל על כל צדיק אמיתי יש הארה רוחנית. שמעתי מהחלבן זצ"ל לפני הרבה שנים שאמר שאם היינו רואים, היינו רואים גם כמה נשמות של צדיקים הולכים עם הצדיק. אז כל זה גורם השתוקקות לאדם להתקרב אל הצדיק ולהיות במחיצתו של הצדיק, זה מצד ההארה הרוחנית, לא תמיד מרגישים את זה אבל בעת רצון ובזמן של התעוררות רוחנית אז אדם מרגיש את הכיסופים ואת הרצונות - רבינו אומר פה דבר נפלא מאוד - והיו בוכים והיו מתגעגעים מאוד: איך לוקחין לכאן את הקבצן העיוור? אך אני יכול להתקרב לצדיק? איך אני יכול להיות במחיצתו - ותכף ומיד בתוך שהיו מתגעגעים מאוד אחרי הקבצן העיוור, ענה ואמר: הנני! הנה באתי אצלכם על החתונה - פה רבינו מרמז על רמז מאוד גדול. רבינו מדגיש בתוך שהיו מתגעגעים, ענה ואמר הנני! מכוח הגעגועים שלהם הם משכו אותו. הכיסופים והרצונות של האדם אל הצדיק ממשיכים את הצדיק אל האדם, צריך לדעת שזה נקודה מאוד עמוקה, רוחנית ונסתרת

אפילו צדיקים בעולם הזה צריכים סיוע..

הרבה פעמים לא תמיד אדם יכול להיות בפועל אצל הצדיק או בציון של צדיק, יש טרדות ולכל אחד יש את המציאות שלו, אבל רבינו אומר: אתה לא יכול להגיע אל הצדיק? תכסוף לצדיק ואתה תביא את הצדיק אלייך הביתה ולא רק אלייך הביתה אלא אתה מביא את הצדיק אל תוכך. צריך לדעת שהיסוד הזה זה לא גילוי של החסידות, באמת זה נקודה שהיתה קיימת מימות עולם. רבינו חיים ויטאל אומר ששום עלייה רוחנית לא יכולה לפעול אם אין נשמה של צדיק שעזרת לנו בפעולה שלנו. המהרח"ו כותב שאפילו צדיקים בעולם הזה צריכים סיוע של נשמה של צדיק שתבוא מלמעלה ושתסייע להם..

אמונה שלימה שהצדיק יבא

החידוש של המהרח"ו זה שהוא כותב שאין שום פעולה ובחינה רוחנית יכולה לעלות אם נשמה של צדיק לא עוזרת לו, אפילו בחסידות זה לא נאמר בצורה כ"כ חריפה ונחרצת כמו הדבר הזה. רבינו אומר שהקבצן הגיע לחתונה מהכיסופים ומהגעגועים שלהם, תמיד צריך לזכור כלל שלפעמים אנחנו רוצים להתקרב לצדיק מאוד גדול ולהיות במחיצתו אבל פעמים יש מניעות, שאדם יכול להיות מקשר את עצמו לצדיק ולהאמין באמונה שלימה שהצדיק יבוא אליו, זה מה שרבינו אומר שהקבצן בא אל החתונה. הקבצן אמר להם: בהתחלה כשהייתם קטנים ברכתי אתכם שתהיו כמוני, עכשיו אני נותן לכם את זה במתנה גמורה

זה לא הלך לאיבוד אלא זה עלה לעיבור

כשהבן והבת היו ביער והקבצן העיוור נתן להם לחם אז הוא בירך אותם שיזכו להיות כמוהו, עכשיו בחתונה הוא להם עכשיו אני נותן לכם את זה במתנה גמורה, ז"א שיש כאן שתי בחינות: בפעם הראשונה הצדיק מברך, בפעם השנייה הוא נותן את זה במתנה - פה רבינו רומז על רמז מאוד גדול ועמוק - כל דבר בקדושה תמיד יש לו בחינה של שני שלבים, באמת השלבים האלה יכולים להתפרט להרבה שלבים. כשאדם מקבל איזה בחינה של הארה רוחנית אז תמיד צריך לזכור כלל: כשאנחנו מקבלים הארה רוחנית עדיין לא קנינו את המדרגה הזאת אלא זה יסתלק מאתנו, וזה הבחינה שהקבצן העיוור עזב אותם, זה הסתלק מאתנו אבל מה פעל אצלנו שההארה הזאת כן התגלתה לנו? עכשיו נפתח לנו דרך. צריך לדעת כלל מאוד גדול, כל מה שאדם הרגיש בקדושה, אפילו שזה נאבד ממנו זה לא הלך לאיבוד אלא זה נקרא שזה עלה לעיבור, הכוונה שגילו לאדם מה הוא יכול להשיג, ז"א את המקום הרוחני שלו..

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

לחצולת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סגלית, סגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדניה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עדי, שולמית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואת: שולמית בת גמאר, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיאר, שרונה בת שרה, הרב יוסף גנתיאן בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוחר-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שולמית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עדנה בת שרה, דוד אוהיון בן סימי.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיאל סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, שיראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרח, נסים בן חפסיבה, משה דמתי בן שמחה, אברהם בן לאה, שלמה אליהו בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, מורטה בת רבקה וירה, שושנה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפור, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, תנגאל חן בן אוריאל, אברהם בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בן מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלוה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אדל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סהר הי"ד בן לירן ויהלה, נאגי בן ירדנה ורעייטא לג גאולה בת אסתר הי"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה סברסה, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמוען, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושוע בן עישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה.

ובן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

מוקדש לעילוי נשמת נאגי' עבדוש בן ירדנה ורעייטא ר' ג' גאולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

מידות לא טובות, תאוות וחסרון האמונה

- אחרי שמגלים את זה לאדם, לוקחים את זה ממנו ומהשמיים אומרים לו: עכשיו תעבוד, נתנו לך להרגיש למה אתה יכול להגיע, עכשיו אנחנו לוקחים לך את הדבר הזה כדי שאתה תעבוד על זה ותזכה לזה בכוח העבודה שלך ולא במתנת חנם. הקב"ה רוצה שכל המציאות תהיה מתוך עבודה, לכן מגלים את זה לאדם ואז לוקחים את זה ממנו ואומרים לו: תעבוד על זה. כל הארה רוחנית זה למעשה גילוי של אור השם בתוכנו, זה נקרא מדרגות רוחניות, אור השם מתגלה בתוכנו, יש דבר שמפריע לאור השם לשכון בתוכנו ועפ"י רוב זה שלוש בחינות: מידות לא טובות, תאוות מיותרות של העולם הזה וחסרון האמונה - כל התקופה שלקחו מאדם את זה הסיבה היא שנעבוד על עצמנו, תעבוד על המידות, תעבוד על התאוות ותעבוד על העניין של האמונה, ואז נותנים לאדם את הזמן הזה כדי שהוא יעבוד על זה, אחרי שאדם עבד על בחינה מסוימת הוא קנה אותה וזה נהיה קנין שלו, זה נהיה חלק ממנו, רבינו האר"י אומר בשר מבשרו ועצם מעצמיו, זה הופך כבר להיות חלק מהאדם, זה כבר הפך להיות חלק ממך? עכשיו כבר יגלו לך את המדרגה שאחרי זה.

למה צריך עוד פעם ר"ה, יוה"כ וסוכות?

יגלו לך את המדרגה הבאה ושוב יקחו לך את זה ושוב פעם תעבוד וככה זה חוזר חלילה, לכן שנה זה מלשון לשנות ולחזור לכן השנה זה למעשה סבב אחד שכל הזמן מתחיל מהתחלה, לכאורה למה צריך עוד פעם ראש השנה ועוד פעם יום כיפור ועוד פעם סוכות - באמת כל ראש השנה אצל האדם אם זוכה לעבוד על עצמו זה ראש השנה אחר לגמרי, זה יום כיפורים אחר לגמרי, זה סוכות אחר לגמרי וכן הלאה כי ככה זה גם ברוחניות, עולים מדרגה לדרגה וממדרגה למדרגה, אבל כדי שהאור הא-לוקי והשפע הא-לוקי ישרה בתוכנו, הגשמיות של העולם שזה מידות לא טובות, תאוות מיותרות והחסרונות באמונה, כל זה מתנגד לאור הא-לוקי שישרה בתוכנו, לכן האדם כל הזמן צריך עוד קצת זיכרון ועוד קצת עבודה וזה למעשה כל החיים שלנו. צריך לדעת שכל החיים שלנו אנחנו צריכים לעבוד על זה

איך מרגישים בכל מיני מצבים של ביטחון

הקבצן מגלה להם את היסוד הזה: בהתחלה רק ברכתי אתכם שתהיו במדרגה הזאת אבל עכשיו אני נותן לכם את זה במתנה, הכוונה שקנייתם את זה אבל כמו שאמרנו זה תמיד חוזר חלילה, כל פעם במדרגה ובבחינה יותר גבוהה. אנחנו מבינים מה זה מידות לא טובות - כעס, הקפדה, גאווה וכן הלאה. תאוות מיותרות - אנחנו מבינים יותר מדי טוב מה זה. אבל מה זה העניין של חסרון האמונה? מה אנחנו צריכים להשלים בעניין האמונה? רבינו גילה לנו שהאמונה מתחלקת לחלקים ויש שלוש נקודות בחלקי האמונה שצריכים לעבוד אותם והם משלימים את האמונה: אחד זה

ביטחון, לבטוח בהשם. אחד היסודות הגדולים של האמונה זה הביטחון, שאדם בוטח בהקב"ה וכל אחד מאתנו יכול לבדוק את עצמו איך הוא מרגיש בכל מיני מצבים של ביטחון, לדוגמה: להרגיש אותה הרגשה גם שיש לי הרבה כסף וגם כשאני בחובות...

אחד הניסיונות הגדולים זה ענין הממון

ביטחון בהשם זה עבודה מאוד-מאוד גדולה ובפרט-בפרט בעניין הממון. לפני הרבה שנים אמר לי הרב יעקב יוסף זצ"ל: יראת שמיים וביטחון בהשם נמדדת בממון של האדם. אדם יכול לגלות כל מיני בחינות של יראת שמיים ואמונה גדולה, אבל ברגע שהוא יגיע לממון הוא יכול לרדת מטה-מטה, אז צריך לדעת שאחד הניסיונות הכי גדולים שלנו זה הביטחון בעניין של הממון, כמובן שאחרי שמתחתנים יותר מרגישים את זה, אז כל הקושי מורגש הרבה יותר, אז צריך לדעת שזה מלחמה וזה עבודה לבטוח בהשם. אחד הבחינות שאנחנו רואים בעניין של הביטחון זה שבדור שלנו יש הרבה בירור של עולם הרגש, זה אחד הנקודות הכי עמוקות של הדור שלנו אז יש המון-המון מצבים של פחדים וצריך לדעת שלפעמים זה לא קל להתמודד עם הפחדים אבל לדעת שבפעם התיקון של זה, זה ההתחזקות בביטחון, מדוע? כי מי יכול לעשות לי משהו אם אני יודע שהקב"ה נמצא איתי? זה עבודה של התבוננות ותפילה וזה טוב לבקש מהקב"ה: תעזור לי להרגיש ביטחון בך ולהאמין בך

אמרה שהילדים שלה בחרדות מהטילים

בשעה שאדם מרגיש התעוררות של הפחדים שמיד יחשוב על הקב"ה - לפני כמה זמן כשהחמאס זרקו טילים על הארץ, התקשרה אליי איזה אישה שאנחנו מכירים והיא סיפרה לי שהילדים שלה בחרדות מהטילים, אז היא שאלה אותי עצה. אמרתי לה: באמת שאני לא יודע איך לעזור לילדים קטנים בזמן חרדות אז נתפלל על זה. אחרי כמה ימים היא התקשרה אליי והיא סיפרה שהיא מצאה עצה לזה, היא כתבה להם על פתק ארבע או חמש מימרות של ביטחון והיא אמרה לילדים שלה שכל שעה יגידו את זה. אני זוכר שהמימרה הראשונה היתה: אני יודע ומאמין באמונה שלימה שהקב"ה שומר עליי כל רגע ורגע, מהרגע שנולדתי עד 120 שנה. המימרה השנייה היתה: אני מאמין באמונה שלימה שאין שום דבר נעשה אלא בהשגחה פרטית של הקב"ה ואין שום כוח ושום מציאות בעולם שיכולה לעשות לי משהו...

הפלא ופלא כמה עזר לילדים שלה

אותה אימא פשוט אמרה לילדים שלה לקרוא את המימרות האלה כל שעה - אח"כ היא סיפרה לי שזה הפלא ופלא כמה שזה עזר לילדים שלה - מדוע זה עוזר אפילו רק להגיד את זה כל שעה? כי כל הפחד הוא רק דמיון, אז מה שאדם מתעקש עוד פעם להגיד את הדיבורים של האמונה ועוד פעם את הדיבורים של ההתחזקות, כל זה דוחה את הדמיון של הפחדים מהאדם.

פיות ההתחדשות

העצות לתפלה

ד

עקר התפלה היא ברור ותיקון הרצון

כפי שראינו, ישנם שני חלקים בעבודת הרצון. בתחלת הדרך של ברור הרצון האדם מבקש על כל חסרונותיו בעולם הזה; האוטו, הבית, הבריאות, השכנים... עם הזמן, ככל שהאדם יותר אמת ונהוג נכנס בעבודה הנקראת ברור הרצון, הוא שואל את עצמו, בשביל מה אני צריך את כל אלה? ואם יהיה לי את כל זה, מה אני ארצה אז? הוא לאט לאט מבין ששרש כל הבקשות הללו, שרש הסבה שהוא רוצה שתהיה לו פרנסה טובה

ובריאות טובה ושלום בית וחננוף ילדים, זה בעצם כי הוא רוצה את אור ה' בתוכו.

לכן הוא מבין שהרצון האמיתי שלו זה להיות כמו הצדיקים הכי שלמים, הוא מואס במדות הלא טובות ורוצה להיות שלם ונקי, כדי להיות הכי קרוב לה'. ברגע שהאדם מגיע להפכה הזאת, שלמעשה מה שהוא רוצה זה רק את ה', וזה מה שימלא את מחסורו האמיתי, את לבו וכאביו, הוא מתחיל לעק לזה שהוא רוצה רק אותו. וכך נוצר התיקון הראשון. הוא מבין מי הוא ומה

תכליתו בעולם.

אחר כך באה העבודה של תיקון הרצון: כאשר האדם חוזר לעולם הזה, לחסרים, לצמצומים, לדרכים הנסתרות של הנהגת ה', באה העבודה של התיקון וזו העבודה של ההכנעה: לקבל כל מציאות, כל הנהגה של ה', באהבה ובשמחה, לשמח בכל מעט אלקות שמקבלים, בכל מצוה שזוכים להשיג, מבטלים את רצוננו בפני רצונו.

ושתי הבחינות האלה מולידות את התפלה של התחנונים שפותחת שערם.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר ארז שליט"א)

מוקדש לע"נ אביזן מורי בן מלכה הי"ו
ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה